
De bediening des Geestes

J.G.Bulthuis

In 2 Korintiërs 3 legt Paulus beknopt maar treffend het verschil tussen het oude en het nieuwe verbond uit. Hij maakt daarbij gebruik van tegenstellingen, van beeldspraak en van vrijuit geschreven uitleg. Kernbegrip in de beschrijving van het nieuwe verbond is de in vers acht gebezigde uitdrukking 'de bediening des Geestes'. Daarmee vat de apostel samen wat het wezenlijke aspekt en het ware kenmerk van het nieuwe leven in Christus is. Het is dus voor de christen van groot belang om daar helder zicht op te hebben.

Voor charismatische christenen – daaronder verstaan we alle gelovigen die in de heilige Geest gedoopt zijn – is het een bekend gegeven dat door die Geest allerlei heilswerken verricht kunnen worden, zoals profeteren, zieken genezen, boze geesten uitdrijven, in nieuwe tongen spreken, e.d. In verhouding hiermee is echter onder hen de bekendheid met het werk van de Geest in en voor de gelovige zèlf veel minder aanwezig. Juist dit aspekt belichten wij in deze studie. Wie dit geheimenis doorgrondt en het in zijn levenswandel weet te hanteren, zal ervaren dat Jezus' juk inderdaad zacht is en zijn last licht (Mat. 11:30).

In verband met dit onderwerp is het zinvol ook nog eens het artikel 'Leven door Hem' (2) in Studieblad 64 te bestuderen.

Het oude verbond

Het 'evangelie' van het oude verbond was de wet (Hebr.4:6b). De regel gold: *Wie dat doet, zal daardoor leven* (Gal.3:12). Wie die wet kon houden, was naar de wet

Verlossing

gerechtvaardigd en zou daardoor leven (Rom.10:5). In de praktijk bleek echter dat het voor velen een voortdurend vallen en opstaan werd (Rom.7:8-11). De mens moest in **zichzèlf** de kracht zien op te brengen om die wet geheel te kunnen naleven. Daarbij was er nog geen verlossing uit de macht der duisternis. Ook was er geen wandel in de hemel mogelijk: geen vervulling met de heilige Geest, geen strijd en overwinning, geen herstel en volmaaktheid. De mens stond er **alleen** voor, en dat ook nog eens als een gevangene. In plaats van kracht was er zwakheid (Rom.8:3a). Vandaar de diepe noodkreet van hen die zo graag voor God welbehaaglijk wilden leven: *Wij, ellendige mensen! Wie zal ons verlossen uit het lichaams dezes doods?* (naar Rom.7:24).

Het antwoord op deze roep volgt meteen in het volgende vers: *Gode zij dank door Jezus Christus, onze Here!* Jezus heeft als Lam Gods allereerst de zonde der wereld weggenomen door zijn zoenoffer aan het kruis (Joh.1:29; 1 Joh.2:2). Tevens heeft God ieder die in Hem gelooft, verlost uit de macht der duisternis en overgebracht in het Koninkrijk van zijn Zoon (Kol.1:13). Door Jezus' bloed is de mens op grond van zijn geloof daarin absoluut gerechtvaardigd (Rom.5:1,9). Hierdoor kon God Zich voor het eerst wezenlijk met de mens verbinden, één geest met hem worden. Dat grote en heerlijke wonder geschiedt door de doop in de heilige Geest. De Vader en de Zoon komen in de mens wonen (Joh.14:17,23). De gelovige is vanaf dat moment nooit meer **alleen!**

Door het leggen van het bijbels fundament – geloven in God en diens reddingsplan in Christus, bekering, verlossing, waterdoop en Geestesdoop (Hebr.6:1,2) – komt de mens in de juiste geestelijke situatie en konditie om voortaan **wèl** met goed gevolg de wil van God geheel te kunnen doen.

Wettisch

Nu deze heerlijke mogelijkheid voor allen die geloven door Jezus nabij gekomen is, zien we dat vele christenen daar geen of te weinig gebruik van maken. Dit is een gevolg van onkunde. Het historisch christendom is

in grote delen de waarheid en de voorzieningen van het nieuwe verbond in de loop der eeuwen kwijt geraakt. Al spoedig werd de blijde boodschap tot een wet gemaakt. Het evangelie kwam als het ware in de plaats van de wet van Mozes. Tot aan vandaag ervaren velen het evangelie als een systeem van eisen en opdrachten waar men aan moet voldoen. Het wordt hen tot een stelsel van geboden en verboden, van plichten en regels, van ceremoniën en vormen. In vele gemeenten wordt zelfs de wet der tien geboden wekelijks voorgelezen, ondanks bijvoorbeeld 1 Timoteüs 1:9,10. Met een beroep op het evangelie leeft men toch op een wijze als die van het oude verbond. Men blijft op aarde, de menselijke prestatie telt. Geen wandel in geest en waarheid, geen vrijheid, geen heerlijkheid.

Ook in het charismatisch christendom is de 'bediening des Geestes' mager. Te veel Geestgedoopte gelovigen komen niet voldoende tot een 'leven door de Geest' (Rom.8:4; Gal.5:25). Omdat bij hen tevens het woord Gods als wet overkomt, voelen zij zich er 'alleen' voor staan om het in hun leven waar te maken. Dat gelukt hen evenwel niet, omdat God het zo nooit heeft bedoeld. Maar daardoor roepen zij wel uit "ik ellendig mens".

Wij zijn evenwel niet opnieuw onder een wet gesteld, die van het evangelie, maar in vrijheid geplaatst om door de Geest te leven (Jac.1:25). Het is van het grootste belang daar kennis van en begrip over te krijgen.

Door de Geest

Het geheim van de haalbaarheid van Gods voornemen met de mens is gelegen in het grote heilsfeit dat de inwonende heilige Geest de gelovige in alles te hulp komt bij de uitwerking van Gods bedoelingen. De mens staat er **niet** meer alleen voor, maar heeft een grote bondgenoot in zich waarmee hij één geest mag worden (1 Kor. 6:17). Het is de uitnemende Geest van de almachtige God zelf, zijn goddelijke kracht waarmee Hij zijn woorden realiseert. Jezus, die van de Vader al diens macht en vermogen tot zijn beschikking heeft gekregen, kan en zal daarmee zijn geloofbroeders tot heerlijkheid brengen (Hebr.2:10,11). Doordat Hij eeuwig leeft en overwonnen heeft, kan Hij ons door middel van de

Geest volkomen behouden voor Gods plan (Rom.5:10). De grondwet voor de gelovige van het nieuwe verbond luidt met een woord van Paulus dus: *Wij immers verwachten door de Geest uit het geloof de gerechtigheid, waarop wij hopen (Gal.5:5)!!*

De woorden 'uit het geloof' duiden erop dat ook wijzelf een aandeel hebben in de verwerkelijking van Gods volle heil in ons leven. Maar dat wel onder de leiding, vanuit de inspiratie, door de kracht en met alle werkingen van de Geest in ons. Daarom roemen wij in God alleen. *Niet dat wij uit onszelf bekwaam zijn iets als óns werk in rekening te brengen, maar onze bekwaamheid is Gods werk, die ons bekwaam gemaakt heeft...* (2 Kor.3:5,6a). Het behalen van het einddoel des geloofs – de volmaaktheid, het volwassen zoonschap, de zaligheid der zielen – is in het nieuwe verbond mede mogelijk geworden door de Geest die in ons woont.

Twee aspecten

De genade van onze goede God heeft rijkelijk voorzien in heerlijkheid. Zijn genade beperkt zich echter niet tot een eenmalige gift, maar blijft werkzaam in ons. *God is het, die om zijn welbehagen zowel het willen als het werken in u werkt (Fil.2:13), en Hij die u de Geest schenkt en krachten onder u werkt (Gal.3:5a)*. Beide uitspraken staan in de tegenwoordige tijd. Met andere woorden: de werking van de Heer door zijn Geest is een dagelijks doorgaand gebeuren. Door de inwonende Geest wil en kan Hij ons leiden, inspireren, verlichten, onderwijzen, neigen, drijven en sterken. Alles is daardoor nu mogelijk geworden, zowel voor persoonlijke groei en ontwikkeling tot volwassen zonen Gods als voor doeltreffende hulp aan onze medemens door middel van geestesgaven. Deze beide aspecten van het met de Geest vervuld zijn, dienen wij goed te kennen en te behartigen. De Heer brengt beide mogelijkheden nabij ons door met zijn Geest in ons te werken.

Werking

Hoewel de gelovige zich dus actief dient in te zetten om zijn behoudenis met vreze en beven te blijven bewerken (Fil.2:12b), is het de werking van de Geest in hem die het wezenlijke aandeel tot de behoudenis levert. *Zijn goddelijke kracht immers heeft ons met alles, wat*

tot leven en godsvrucht strekt, begiftigd door de kennis van Hem... (2 Petr.1:3). Deze kracht, die alles te boven gaat, is evenwel van Gød en niet van ons (2 Kor.4:7). De wetenschap dat God door zijn Geest het willen en werken **in** ons doet, mag ons tot diepe rust brengen, tot de ware sabbatsrust (Hebr.4:3a,9). Ofschoon **wij** verantwoordelijk zijn voor het uitwerken van hetgeen de Heer ons aanreikt – wij zullen immers onze behoudenis met vreze en beven bewerken – is het **zijn** onmisbare en wezenlijke werking in ons hart waarvan alles afhangt. Dat is **Gòds** verantwoording. Wij behoeven het dus niet langer alleen uit onszèlf op te brengen, maar in geloof en vertrouwen rusten in en steunen op **zijn** werk in ons.

Het wezenlijke

Wat is dan dat eigenlijke en onmisbare werken Gods in ons waar wij geheel van afhankelijk zijn? Kort gezegd komt het erop neer dat de eigenschappen van God in ons worden ingeplant. In Johannes 16:12-15 wordt dat ons door de Heer beloofd. Al wat de Vader heeft – dus zijn vermogen en kracht, zijn eigenschappen en mogelijkheden – is ook Jezus' bezit geworden (vers 15a). Onze Heer is immers de erfgenaam van alle dingen (Hebr.1:2a). De Geest neemt nu van datgene wat van de Vader in Jezus aanwezig is en brengt dat in ons over (vers 14b, 15b). Hij verkondigt het aan ons hart, aan ons leven. Hij injecteert het als het ware in de wortel van ons wezen. Hierdoor wordt het tevens òns bezit. We zijn ook erfgenamen van Gods goederen (Rom.8:17). Aan de hand van enkele voorbeelden zullen wij het proces van deze overbrenging toelichten.

Voorbeelden

Uitgaande van ons willen, van ons 'ja' in het hart, van een gewillige geest, hebben we toch nog te kampen met een zwak vlees en met de boze geesten (Marc.14:38b; 1 Petr.5:8). God echter heeft daar geen last van en staat er ver boven. Zijn willen en ja is onbeweeglijk en eeuwig. Door de Geest sluit Hij daarmee aan bij ons willen en ja, zodat wij innerlijk diezelfde standvastigheid en zekerheid ervaren.

*God komt onze wil om Hem te dienen en te ge-

hoorzamen te hulp doordat *Hij om zijn welbehagen zowel het willen als het werken in u werkt* (Fil.2:13).

*Als het evangelie ons leert dat wij slechts door persoonlijk geloof behouden kunnen worden, zullen we ook geloven en mede door de Geest bijgestaan worden in dat geloven: *Die Geest getuigt met onze geest, dat wij kinderen Gods zijn* (Rom.8:16).

*Liefhebben wordt mogelijk doordat *Gods liefde in onze harten is uitgestort door de Heilige Geest* (Rom.5:5).

*De Geest zal eveneens ons innerlijk blijven versterken door zijn kracht opdat wij voortgaan met geloven voor het meerdere: *Met kracht gesterkt te worden door zijn Geest in de inwendige mens* (Ef.3:16). Wij worden zodoende sterk in en door Hem waardoor Christus door het geloof in ons hart woning maakt (Ef.3:17a; 6:10). Het is Gods uitdrukkelijke wil dat wij met Christus vervuld zullen worden, zodat Hij alles in allen volmaken kan (Ef.1:22,23).

*In onze gemeenschap met de Heer bidden wij. Toch zijn wij daarin beperkt. *Evenzo komt de Geest onze zwakheid te hulp; want wij weten niet wat wij bidden zullen naar behoren, maar de Geest zelf pleit voor ons met onuitsprekelijke verzuchtingen* (Rom.8:26). Welk een rust geeft dit. De geest des gebeds wil ons drijven (Zach.12:10). Bovendien komt Hij ons nog eens extra te hulp door het voor ons mogelijk te maken in geestestalen te bidden, het zogenaamde spreken in nieuwe tongen. Deze gave biedt ons onbeperkte mogelijkheden om alles wat in ons is op de meest zuivere en directe wijze bij God bekend te maken (1 Kor.14:2,4b).

*In onze strijd in de hemelse gewesten tegen de demonen kunnen wij meer dan overwinnaars zijn **door Hem** (Rom.8:37).

*Onder alle omstandigheden wordt het mogelijk om met Paulus te ervaren dat wij alle dingen aankunnen die we op ons levenspad tegenkomen *in Hem die ons kracht geeft* (Fil.4:13).

*De uitbreiding van Gods koninkrijk op aarde wordt haalbaar door de medewerking van de Geest: *De*

Doven

gemeente nam in aantal toe door de bijstand van de Heilige Geest (Hand.9:31).

De bovenstaande voorbeelden spreken over de fundamentele en onontbeerlijke handelingen van de gelovige, namelijk: geloven en belijden, liefhebben, krachtig zijn, bidden, strijden, volharden en getuigen. De bijbel vermeldt echter nog vele andere gebeurtenissen waarin de inspraak, de leiding en de werking van de Geest tot uitdrukking komt. Heel onze handel en wandel zal gedragen, geïnspireerd en versterkt worden door de 'bijstand des Geestes'.

Zou zijn werk in ons stil komen te liggen, doordat we de Geest zouden doven (Ef.4:30; 1 Tes.5:19), dan komen we in eenzelfde situatie terecht als die kenmerkend was voor het oude verbond. We staan er dan weer alleen voor. Het '*zonder Mij kunt gij niets doen*', komt dan schrijnend aan het licht. De gelovige probeert dan het willen en werken tot uit zijn eigen tenen te zuigen, maar dat mislukt. Er ontstaat een hopeloze en uitzichtloze toestand. De grote geestelijke droogte treedt in en de oogst der volheid blijft uit.

Door willens en wetens in zonden te blijven voortleven terwijl je het zou kunnen nalaten, wordt de Geest gedood. Door ongehoorzaamheid aan het woord van God eveneens. Maar zeker door passiviteit en nalatigheid. Het water (des levens) gaat pas stromen wanneer wij de kraan opendraaien, dus tot actie komen. Stilstand is altijd achteruitgang.

Wij zullen voorgoed moeten afrekenen met alle vormen van weerspanning, luiheid en ongehoorzaamheid die de machten der duisternis in ons geplaatst willen houden. Wij mogen niet langer daarin meegaan, maar ons door de kracht Gods en de naam van Jezus ontdoen van elke vijand in onze hemel. *Wij hebben niets van doen met nalatigheid, die ten verderve leidt, doch met geloof, dat de ziel behoudt (Hebr.10:39).*

Word vervuld

Het is voor ons allen dus van groot belang vervuld te worden en te blijven met de Geest (Ef.5:18b). Zonen Gods zijn immers die christenen die vol zijn van geloof en Heilige Geest (Hand.6:5). Zij leven door de Geest en worden door de Geest geleid (Rom.8:14). Om in zijn

volheid te komen dienen we geheel gericht te zijn op het woord Gods, zowel dat uit de Schriften als het door de Heer persoonlijk ingegeven woord. Zijn woorden zijn geest en leven (Joh.6:63). Ook de late regen is een overvloedige stroom van woord waar de Geest mee werkt. Als de profeet Ezechiël profeteert tot de dorre doodsbeenderen dan gaat de Geest werken en het gesprokene uitvoeren (Ezech.37). Als Petrus tot de familie van Cornelius woorden Gods predikt, valt de Heilige Geest op allen die dat woord horen (Hand.10:44). Het is voor ons zaak om het woord van Christus te zoeken, het in ons op te nemen, het rijkelijk in ons te laten wonen en het te bewaren (Luc.11:28; Kol.3:16a).

Deze voorwaarde gaat hand in hand met onze gehoorzaamheid aan dat woord. Hoe vrijer en heiliger wij worden, des te meer kunnen wij ons voegen naar Gods wil. Het dient voor Gods volk te leiden tot *een en al gewilligheid ten dage van uw heerban* (Ps.110:3).

Trooster

Het leven door de Geest die van de Vader en de Zoon uitgaat, is een leven in de ware sabbatsrust. Het is de grootst denkbare troost die wij kunnen ontvangen. Door het door de Geest bediend worden, door zijn bekwaamheid in ons kunnen wij God echt behagen en aan zijn wil voldoen. Wij mogen nu door de heilige Geest God gaan dienen en behoeven niet langer op ons vlees te vertrouwen. In Christus Jezus zullen we roemen en niet in onszelf. Dàt is de juiste benadering (Rom.7:6; Fil.3:3). Dàt wekt een diepe vrede en rust in onze zielen op. Wij zullen steunen op en vertrouwen in wat de Heer door zijn Geest in ons zal werken. Wij zullen het van Hèm verwachten. In grote fijngevoeligheid willen we bedacht zijn op wat de Meester door zijn Geest tot ons spreekt, in ons wil, in ons werkt en in ons neigt. Om dan ook terstond erin mee te kunnen gaan en het uit te voeren (Luc.12:36b). Hij staat garant voor het slagen van Gods voornemen met ons. Daarom wordt Hij door Jezus de Trooster genoemd.

Heerlijkheid

De bediening des Geestes is overvloedig in heerlijkheid (2 Kor.3:8,9). Naar de mate dat wij meer en meer ver-

vuld raken met Gods Geest, zal die beloofde heerlijkheid over ons opgaan en in ons midden gezien worden. Door die toenemende heerlijkheid zullen wij uiteindelijk geheel en al geheiligd worden (Ex.29:43a). Deze belofte wordt in volkomenheid vervuld als Jezus door de Geest volledig grip op ons heeft (Ef.3:17,18). Wie daarop gericht is, zijn lendenen omgordt om daarin actief te kunnen zijn en zijn geloofslamp laat branden, is een trouwe en verstandige rentmeester van de goederen Gods (Luc.12:42). De Heer noemt hen die zó bezig zijn, zalig (Luc.12:37a). Zij waken, zij verwachten de volheid van de Heer in hen, zijn komst (zijn tegenwoordigheid) in hen (2 Tes.1:10). Niets en niemand minder dan de Heer zèlf zal hen bedienen (Luc.12:37b). Hij zal hen door de bediening des Geestes verheerlijken en hen over al zijn bezit stellen (Luc.12:44). Wat een kostelijke belofte en een heerlijke verwachting.

Vrijmoedigheid

De konkluzie die Paulus uit dit alles trekt is, dat wij nu met volle vrijmoedigheid mogen optreden (2 Kor.3:12). Met een onbedekt aangezicht. Wij behoeven ons niet in te houden uit vrees voor mislukking. Wij zullen ons niet meer laten remmen door die weerspannige Belial die ons met zijn leugens van verwerping en nietswaardigheid bestookt. Wij laten ons niet weerhouden om de hand krachtig aan de ploeg te slaan. Onze God zal in Christus Jezus de aan ons gegeven opdracht doen gelukken door de krachtige en voortdurende bijstand van zijn allesvermogen Geest. Wat een geheimenis, wat een uitzicht.

Ons rest slechts aanbidding van Hem uit wie en door wie en tot wie alle dingen zijn (Rom.11:36). *Hem nu, die bij machte is u te versterken - naar mijn evangelie en de prediking van Jezus Christus, naar de openbaring van het geheimenis, eeuwenlang verzwegen, maar thans geopenbaard en door profetische schriften volgens bevel van de eeuwige God tot bewerking van gehoorzaamheid des geloofs bekendgemaakt onder alle volken - Hem, de alleen wijze God, zij, door Jezus Christus, de heerlijkheid in alle eeuwigheid! Amen* (Rom.16:25-27).